

Sygn. akt I C 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 02.06.2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **W. B.**

przeciwko (...) SA Oddział w Polsce oraz (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J.

o zapłatę zadośćuczynienia

1. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J. na rzecz powoda W. B. kwotę 30.000,00 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo wobec pozwanego (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J. w pozostałym zakresie;

3. oddała powództwo wobec pozwanego (...) SA Oddział w Polsce w całości;

4. zasądza od powoda W. B. na rzecz pozwanego (...) SA Oddział w Polsce kwotę 3.617 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

5. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J. na rzecz powoda W. B. kwotę 3.546,80 zł (słownie: trzy tysiące pięćset czterdzieści sześć złotych 80/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

6. zasądza od powoda W. B. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 28,22 zł (słownie: dwadzieścia osiem złotych 22/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów sporządzenia opinii biegłego;

7. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 42,35 zł (słownie: czterdzieści dwa złote 35/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów sporządzenia opinii biegłego.

Sygn. akt I C 207/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29.02.2013 r. skierowanym przeciwko (...) SA Oddział w Polsce powód W. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 08.09.2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazywał, że w dniu 19.07.2011 r. ok. godz. 17:15, będąc w sklepie (...)w K.przy Al. (...)II, w drodze do kasy, przechodząc wzdłuż stoiska z napojami, poślizgnął się lewą nogą na

rozlanym białym płynem, wskutek czego upadł plecami na posadzkę. Rozlanym płynem był kefir lub śmietana. Jako ubezpieczyciela (...) sp. z o.o.sp.k. z/s w J., powód wskazał pozwanego tj. (...) SA Oddział w Polsce. Powód po upadku odczuł silny ból lewej nogi w kolanie, nie mógł chodzić o własnych siłach. Po zdarzeniu, żona zawiozła powoda do szpitala. Na izbie przyjęć stwierdzono u powoda wysięk w stawie kolanowym lewym, balotowanie rzepki (punkcja 60 ml krwi), objaw L.+ i szuflady przedniej, objaw pivot-schift uj, objawy łękotkowe ujemne. Powodowi zalecono okłady z lodu, wysokie ułożenie nogi, chodzenie o kulach i kontrolę w poradni ortopedycznej. W dniu 26.07.2011 r. u powoda wykonano badanie RM nogi, które wykazało : skręcenie stawu kolanowego, zmiany pourazowe rzepki kości udowej, cechy chondromalacji rzepki, płyn zakrzepowy, uszkodzenie troczka przysrodkowego rzepki, zmiany o charakterze pourazowym ciała tłuszczowego. W dniach od 3 do 4 lutego 2012 r. u powoda w szpitalu w P.został wykonany zabieg operacyjny stawu kolanowego lewego. Po zabiegu powód kontynuował leczenie w poradni ortopedycznej, w trakcie którego stwierdzono u niego początek zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego lewego. W związku z urazem powód przez cztery miesiące przebywał na rehabilitacji leczniczej na skierowanie ZUS. Mimo rehabilitacji stan zdrowia powoda nie uległ poprawie. Powód nadal utykał na lewe kolano i odczuwał jego ból, nie był zdolny do pracy, wobec czego przyznano mu świadczenie rehabilitacyjne na kolejny miesiąc. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dn.15.05.2012 r. powód został uznany za niezdolnego do pracy. Po rehabilitacji powód orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dn.12.06.2012 r. został uznany za zdolnego do pracy, mimo to kontynuował leczenie w poradni urazowo-ortopedycznej. Powód powołując się na polisę nr (...)zgłosił szkodę u pozwanego oraz sprawcy szkody (...) pismem z dn. 04.08.2011 r. W odpowiedzi na zgłoszenie szkody pozwany pismem z dn. 11.08.2011 r. wezwał powoda do przedłożenia dokumentacji, następnie pismem z dnia 15.09.2011 r. odmówił wypłaty odszkodowania. Pismem z dnia 20.11.2011 r. pozwany przyznał, że (...) sp.z o.o.sp.k. jest ubezpieczony u niego zgodnie z polisą (...)obowiązującą w dniu zdarzenia, jednakże podtrzymał stanowisko, podnosząc, że ubezpieczony (...) sp. z o.o.sp.k. nie ponosi winy za wypadek powoda.

Zdaniem powoda do wypadku doszło na skutek niedbalstwa ze strony pracowników sklepu (...), którzy nie dopełnili obowiązku bieżącego utrzymania czystości w placówce.

Pełnomocnik pozwanego (...) SA Oddział w Polsce w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł, że zapis polisy ubezpieczeniowej nr (...) wskazuje udział własny ubezpieczonego (...) sp. z o.o. sp.k. do wysokości 176.652,00 zł w każdej szkodzie, co oznacza, że w przedmiotowej sprawie odpowiedzialność pozwanego zaczyna się po przekroczeniu w.w. kwoty udziału własnego.

Pismem procesowym z dn. 04.07.2013 r. pełnomocnik powoda wniósł o wezwanie na podstawie art. 194 § 3 k.p.c. w charakterze pozwanego (...) sp.z o.o. sp.k z/s w J. oraz wskazał, że pozwanym w miejsce (...) SA Oddział w Polsce jest jego następcą prawny (...) SA Oddział w Polsce .

Postanowieniem z dnia 08.01.2014 r. tut. Sąd na podstawie art. 194 § 3 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) sp.z o.o. sp.k z/s w J..

Pozwany (...) sp.z o.o. sp.k z/s w J. wniósł w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, że kwestionuje zasadność żądania powoda zarówno co do jego podstaw, jak i co do wysokości. Zdaniem pozwanego powód, nie udowodnił, że w dniu 19.07.2011 r. był w sklepie (...), nie przedłożył na tę okoliczność paragonu. Powód nie wykazał wszystkich przesłanek wynikających z przepisu art.361 k.c. tj. zdarzenia sprawczego i jego bezprawności, winy sprawcy, poniesionej szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy działaniem lub zaniechaniem sprawcy a zaistniałą szkodą. Zdaniem pozwanego powód wskazał jedynie na skutki upadku, nie wskazał na czym polega bezprawność zachowania i wina pozwanego. Powód nie skonkretyzował żadnej normy prawnej, której naruszenia dopuściłby się pozwany. W konsekwencji nie może znaleźć zastosowania wskazany przez powoda przepis art. 415 k.c.. Bezprzedmiotowe staje się badanie winy, ponieważ czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinionego w rozumieniu w.w. przepisu. Pozwany wskazał, że sklep był utrzymany w czystości.

Sklep był wyposażony w sprzęt do utrzymania czystości, zaś pracownicy przeszkoleni w tym zakresie i rozliczani z tego obowiązku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2011 r. w godzinach popołudniowych powód wraz żoną udał się na zakupy do sklepu (...) przy (...) w K.. Powód pchał wózek, jego żona szła obok. W alejce z napojami, w kierunku do kasy, powód pośliznął się na plamie rozlanego na posadzce białego płynu. Płynem tym mogła być śmietana lub kefir. Na skutek poślizgnięcia, powodowi wykręciła się lewa noga, powód stracił równowagę, upadł i uderzył plecami i głową o posadzkę. Do powoda podeszli pracownik ochrony oraz pracownik sklepu. Po pewnej chwili powód przy ich pomocy wstał, usiadł na przyniesionym krześle. Następnie przy pomocy żony powód wyszedł ze sklepu. Żona zawiozła go do domu, a następnie tego samego dnia na izbę przyjęć szpitala w K..

Powód został przyjęty na izbę o godz. 19:04. W wyniku badania i po wykonaniu zdjęcia RTG lekarz stwierdził u powoda: wysięk w stawie kolanowym lewym, balotowanie rzepki (punkcja 60 ml krwi), objaw L. (+) i szuflady przedniej (+), objaw pivot-schift ujemny, objawy łąkotkowe ujemne, pełen wyprost i zgięcie po punkcji, RTG kolana bez zmian urazowych. Powód otrzymał skierowanie na stabilizator oraz opuścił szpital z zaleceniem okładu z lodu, chodzenia o kulach przez tydzień oraz kontroli w poradni ortopedycznej za dwa tygodnie.

Dowód: zeznania powoda k.215-216

karta informacyjna izby przyjęć k. 11 -12

zeznania św. I. P. k. 58 -59 i k. 214 verte

zeznania św. A. B. k.59-58 i k.214-215

zeznania św. J. G. k.155-156

zeznania św. B. W. k. 156

informacja o zdarzeniu z dn. 25.07.2011 r. k.10

zaświadczenie o stanie zdrowia k. 17 -19

W dniu 25.07.2011 r. przez pracownika (...) w obecności powoda została sporządzona pisemna informacja o zdarzeniu z dnia 19.07.2011 r. Na potrzeby sporządzenia tej notatki powód podał „ w drodze do kasy, chciałem przejść wzdłuż stoiska z napojami. Nie udało mi się, bowiem nagle pośliznąłem się, wykręciła mi się lewa noga, usłyszałem trzask, straciłem równowagę i uderzyłem plecami i głową o posadzkę.” Powód wskazał, że pośliznął się na białej plamie z kefiru, jogurtu lub śmietany. Z informacji tej wynika, że do powoda podeszli: pracownik ochrony oraz kierowniczka sklepu (...) oraz Ł. B.. Plama została sprzątnięta przez pracownika sklepu. Powyższą informację podpisała zastępca kierownika sklepu (...), która nie pracowała w sklepie w dacie zdarzenia.

Dowód: zeznania powoda k.215-216

zeznania św. J. G. k.155-156

zeznania św. B. W. k. 156

zeznania św. Ł. B. k. 156 verte-157

informacja o zdarzeniu z dn. 25.07.2011 r. k.11-12

W dniu 12.09.2011 r. powód wykonał badanie MR kości. Wynik badania wskazywał na : skręcenie stawu kolanowego, zmiany pourazowe rzepki kości udowej, cechy chondromalacji rzepki, płyn zakrzepowy, uszkodzenie troczka przyśrodkowego rzepki, zmiany o charakterze pourazowym ciała tłuszczowego H..

W dniach od 3 do 4 lutego 2012 r. powód przebywał w szpitalu w P., gdzie zastosowano u niego zabieg artroskopii stawu kolanowego lewego, częściową chondrectomię kłykcia przyśrodkowego uda, częściową menisectomię przyśrodkową.

Dowód: badanie MR kości k. 13-14

karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 15-16

Orzeczeniami lekarza orzecznika ZUS z dn.16.02.2012 r. oraz z dn. 15.05.2012 r. powód został uznany za niezdolnego do pracy.

W okresie od 10.04.2012 r. do 03.05.2012 r. powód przebywał na rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS w sanatorium w Ś.. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dn.12.06.2012 r. powód został uznany za zdolnego do pracy.

Dowód : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dn. 16.02.2012 r. k. 19

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dn.15.05.2012 r. k.24

informacja dot. rehabilitacji k.21-23

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dn.12.06.2012 r. k.25

Pismami z dnia 04.08.2011 r. oraz z dnia 22.08.2012 r. kierowanymi do (...) SA Oddział (...) powód zgłosił przedmiotowe zdarzenie i wezwał do zapłaty kwoty 22.169,98 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia. Pismem z dnia 15.09.2011 r. (...) SA Oddział (...) odmówił powodowi zapłaty.

Dowód: pisma powoda z dn. 04.08.2011 r. oraz z dn. 22.08.2012 r. do (...) SA Oddział (...) k. 28 -29, k.32-33

- pisma (...) SA Oddział (...) z dn. 15.09.2011 r. i z dn. 20.11.2012 r. k. 31, k. 34 -36

(...) SA Oddział (...) zawarł w dniu 27.04.2012 r. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z ubezpieczającym (...) Polska sp. z o/o z/s w J. za okres 01.03.2012 r. do 29.02.2013 r. potwierdzoną polisą nr (...), zgodnie z którą współubezpieczonym był min. (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J.. Przedmiotem umowy była min. odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego za szkody wyrządzone na osobie lub na mieniu- z tytułu prowadzonej działalności lub posiadanego mienia. Udział własny w każdej szkodzie wynosił 177.652,00 zł.

W ramach procesu reorganizacji, w dniu 1 grudnia 2012 r. spółka (...) z/s w L. dokonała fuzji ze spółką (...) SA ((...)) i weszły w skład grupy (...). Na terenie Polski działa (...) Spółka z o.o. Oddział w Polsce.

Dowód: polisa nr (...) k. 48-49

pismo (...) z dn. 03.12.2012 r. k 55

wypis z (...) Spółka z o.o. Oddział w Polsce k. 50 -54

W przedmiotowym sklepie spółki (...) nie ma grafika dotyczącego czynności porządkowych w placówce. Sklep jest sprzątany na bieżąco w zależności od potrzeb. Do sprzątania podłogi w sklepie służy maszyna H., która jest używana średnio dwa razy dziennie oraz mopy. Sklep jest sprzątany częściej w zimie. W sklepie stosuje się instrukcję (...), dotyczącą utrzymania czystości, która znajduje się na terenie sklepu, do instrukcji mają dostęp pracownicy sklepu.

Pracę pracowników w tym zakresie nadzoruje kierownik zmiany. Każdy z pracowników jest obowiązany do utrzymania czystości w placówce. Sklep nie zatrudnia pracowników sprzątających .

W dniu zdarzenia kierownikiem zmiany była J. G.. Na około 30 minut przed zdarzeniem, przez alejkę gdzie powód się poślizgnął, przechodziła J. G. i Ł. B.. W tym czasie posadzka była czysta.

Dowód: św. J. G. k. 155 -156

zeznania św. B. W. k. 156

zeznania św. Ł. B. k. 156 verte-157

informacja z dn. 08.10.2012 r. dot. zdarzenia z dn.19.07.2011 r. k. 135

Pracownicy zatrudniani w sklepie pozwanego (...)musieli zapoznać się z instrukcją „ABC pracownika sklepu sieci (...)”, która min. wskazywała na ich obowiązki w zakresie utrzymania czystości w sklepie i na terenie wokół sklepu. Instrukcja ta dotyczyła również sposobu utrzymania czystości podłogi. Do sprzątania podłogi służyła maszyna czyszcząca H.i mopy.

W dacie zdarzenia podłoga sklepu była wykonana z (...), płytki po ułożeniu zostały zawibrowane celem zwiększenia przyczepności.

Dowód: „ (...) pracownika sklepu sieci (...)” k.127-133

instrukcja czyszczenia posadzki w sklepie (...) k. 134

powykonawczy opis techniczny k. 165 -166

Zdarzały się sytuacje, że w przedmiotowym sklepie na podłodze leżały rozrzucone worki foliowe, że na stoisku przy napojach była mokra podłoga, a przy stoisku z warzywami na podłodze leżały liście i reszki warzyw. Przed zdarzeniem z udziałem powoda, w tym sklepie na posadzce poślizgnęła się I. P., ale od upadku uchronił ją wózek.

Dowód : zeznania św. I. P. k. 58 -59 i k. 214 verte

zeznania św. A. B. k.59-58 i k.214-215

Biegły sądowy z zakresu ortopedii -traumatologii S. G. (1) po zbadaniu powoda i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną, w opinii z dn. 05.08.2014 r. dokonał rozpoznania u powoda: stan po urazie skrętnym lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej, chondromalację III stopnia kłykcia przyśrodkowego uda bez związku z przebyłym urazem. Biegły wskazał, że powód na skutek zdarzenia z dn.19.07.2011 r. doznał urazu skrętnego lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej. W wyniku wypadku powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wysokości 6 % (pkt 156 rozprządzenia MP i PS z dn. 18.12.2002 r. z uwzględnieniem art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia). W uzasadnieniu biegły wskazał, że obraz kliniczny i opis badania MR stawu kolanowego, może wskazywać, że w wyniku wypadku doszło do zwichnięcia rzepki. Przy zwichnięciu rzepki dochodzi do uszkodzenia troczków przyśrodkowych rzepki, wydziela się duża ilość krwi do stawu. Zdaniem biegłego w wyniku urazu doszło do uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej, wtórnego uszkodzenia chrząstki stawowej na kłykciu przyśrodkowym. W dacie wydania opinii biegły nie potrafił jednoznacznie stwierdzić, że w czasie zdarzenia doszło do zwichnięcia rzepki. W czasie badania biegły stwierdził utrzymujące się ograniczenie ruchomości w stawie kolanowym z wtórnym zanikiem mięśni uda lewego- zmiany funkcji stawu kolanowego są spowodowane przebyłym urazem stawu kolanowego na co nakłada się otyłość powoda. W wyniku urazu doszło do uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej stawu kolanowego, przypuszczalnie zwichnięcia rzepki. Wtórnie doszło do powstania zmian zwyrodnieniowych w stawie kolanowym. Biegły wskazał, że opisane w trakcie zabiegu zmiany w stawie kolanowym nie mogą powodować tak dużych zaburzeń funkcji stawu kolanowego, aby powód nie mógł poruszać się lub odczuwał silne bóle stawu kolanowego. Przy

utrzymujących się dolegliwościach bólowych wskazana jest reartroskopia stawu kolanowego. Biegły wskazał, że stwierdzone u powoda zmiany mogły powstać w sytuacji opisanej przez niego.

W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Dowód: opinia biegłego S. G. k. 176 – 179

opinia uzupełniająca biegłego S. G. k. 205- 206

Sąd zważył co następuje:

Powód W. B. ostatecznie skierował roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 50.000 zł przeciwko pozwanym (...) SA Oddział w Polsce oraz (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J.. Powód w pozwie i dalszych pismach procesowych nie wskazał, czy pozwani są odpowiedzialni solidarnie za zapłatę dochodzonej kwoty, zaś na rozprawie z dnia 2 czerwca 2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, że pozwani są współodpowiedzialni za następstwa wypadku powoda.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie wobec pozwanego (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w J. , ale nie w całości, o czym poniżej.

W toku postępowania nie została wykazana podstawa odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego (...) SA Oddział w Polsce. Powód wskazując na poprzednika prawnego tego pozwanego, (...) SA Oddział w Polsce wskazał, że odpowiedzialność ubezpieczyciela wynika z polisy nr (...), na podstawie, której (...) sp. z o.o.sp.k. z/s w J.korzystał z ochrony ubezpieczeniowej. Jak wynika z przedłożonej przez pozwanego (...) SA Oddział w Polsce polisy nr (...) (k.48-49), (...) SA Oddział (...)zawarł w dniu 27.04.2012 r. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z ubezpieczającym (...)Polska sp. z o/o z/s w J.za okres 01.03.2012 r. do 29.02.2013 r. , zgodnie, z którą współubezpieczonym był min. (...) sp. z o.o.sp.k. z/s w J.. Przedmiotem umowy była min. odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego za szkody wyrządzone na osobie lub na mieniu z tytułu prowadzonej działalności lub posiadanego mienia. Udział własny w każdej szkodzie wynosił 177.652,00 zł. Wypadek powoda w sklepie pozwanego (...) miał miejsce natomiast w dniu 19.07.2011 r., zatem przed okresem objętym w.w. polisą. Powód w toku postępowania nie podjął inicjatywy dowodowej celem wykazania podstawy odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w dacie zdarzenia, do czego obligował go przepis art. 6 k.c. oraz art.232 k.p.c. Wobec powyższego powództwo wobec (...) SA Oddział w Polsce wobec braku jego legitymacji biernej, należało oddalić (pkt 3 wyroku).

Jeśli chodzi o drugiego pozwanego bezsporne było to, że (...) sp. z o.o.sp.k. z/s w J., prowadzi placówkę handlową położoną w K.przy Al. (...)oraz że na terenie tej placówki w dniu 19.11.2011 r. doszło do wypadku z udziałem powoda. Okoliczność wypadku powoda na terenie sklepu (...)potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie, w tym pracownicy tego sklepu (J. G., Ł. B., B. W.). Wypadek z udziałem powoda został odnotowany również przez pracowników pozwanego w pisemnej informacji o zdarzeniu z dn. 25.07.2011 r. (k.10).

Świadkowie (A. B., J. G., Ł. B.) wskazali, że bezpośrednio po upadku powoda, na posadzce widniała biała plama, powód miał ubrudzoną białą substancją podeszwę buta. Okoliczności te wskazują, że przyczyną upadku powoda, było poślizgnięcie się przez niego na tej białej substancji.

Poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne w sprawie wskazują na zaniedbania pozwanego (...) w zakresie należytego utrzymania czystości w przedmiotowym sklepie. Wskazać należy, że gdyby rozlany płyn został niezwłocznie uprzątnięty przez personel pozwanego, powód nie uległby wypadkowi.

W konsekwencji odpowiedzialność pozwanego (...) za skutki zdarzenia z dnia 19 lipca 2011 r. należało rozpatrywać na gruncie art. 415 k.c., który stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Dla stosowania wyżej powołanego przepisu podstawowe znaczenie ma określenie zdarzenia, za które podmiotowi przypisywana jest odpowiedzialność. Przepis art. 415 k.c. ma zastosowanie tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej, a mianowicie: wyrządzenie szkody, zawinione działanie lub zaniechanie

podmiotu odpowiedzialnego, normalny związek przyczynowy pomiędzy tym działaniem lub zaniechaniem a wyrządzoną szkodą.

Ciężar dowodu w zakresie wykazania zarówno istnienia szkody i związku przyczynowego między powstaniem szkody a działaniem lub zaniechaniem sprawcy szkody, a także faktu, iż szkoda została wyrządzona z winy osoby pociągniętej do odpowiedzialności, spoczywa na poszkodowanym (art. 6 k.c.).

W przedmiotowej sprawie powód przy pomocy przedłożonej dokumentacji medycznej i opinii biegłego lekarza sądowego wydanej z jego inicjatywy dowodowej, wykazał że na skutek zdarzenia z dnia 19 lipca 2011 r. doznał uszczerbku na zdrowiu z jego dalszymi konsekwencjami. Powód wykazał, przy pomocy zeznań świadków A. B. i I. P., że w sklepie pozwanego panował nieporządek. Świadek I. P. zeznała, że w sklepie (...) przy okazji zakupów widziała rozrzucone worki foliowe, że przy napojach była mokra podłoga, a przy stoisku z warzywami na podłodze leżały liście i reszki warzyw. Świadek zeznała, że również poślizgnęła w tym sklepie, ale od upadku uchronił ją wózek.

Jak zeznali świadkowie strony pozwanej (J. G., Ł. B., B. W.)- pracownicy przedmiotowego sklepu, placówka nie zatrudniała pracowników sprzątających. Sklep był sprzątny przez personel średnio dwa razy dziennie, częściej w okresie zimowym lub w czasie opadów. Częściej sprzątane były alejki przy których znajdowało się pieczywo, czy warzywa i owoce. Do sprzątania podłogi w sklepie używano maszyny H., która była używana dwa razy dziennie oraz mopy, maszyny używano częściej w okresie zimowym i w przypadki opadów. Obowiązek utrzymania porządku w sklepie obciążał pracowników, pracę pracowników w tym zakresie nadzorował kierownik zmiany. Każdy z pracowników był obowiązany do utrzymania czystości w placówce, w tym kasjerzy. W sklepie nie było grafika sprzątania. Zdaniem Sądu przyjęty przez pozwanego system utrzymania czystości w sklepie był niewystarczający. Do przedmiotowego zdarzenia doszło w godzinach popołudniowych (ok. godz. 17 - ej). Faktem notoryjnie znanym jest, że ilość klientów odwiedzających sklep typu (...) po zakończeniu pracy jest duża. W tej sytuacji pozwany o tej porze dnia winien był zachować szczególną staranność w zakresie utrzymania porządku w sklepie, zwiększyć częstotliwość kontroli czystości i sprzątania. Zdaniem Sądu zaniechaniu pozwanego w tym zakresie należy przypisać niedbalstwo, które jest postacią winy nieumyślnej. Pojęcie niedbalstwa wiąże się w prawie cywilnym z niezachowaniem wymaganej staranności. Dlatego chcąc dokonać oceny, kiedy mamy do czynienia z winą w postaci niedbalstwa, decydujące znaczenie ma miernik staranności, jaki przyjmuje się za wzór prawidłowego postępowania. Staranność to zespół pozytywnych cech takich jak min. sumiennność, ostrożność, zapobiegliwość, przezorność, rozwaga, uwaga, zdrowy rozsądek. Pozwany jest profesjonalistą w zakresie świadczonych usług, zatem w jego przypadku wzorzec należytej staranności winien spełniać wyższe wymagania z uwagi na zawodowy charakter działalności (art. 355 § 2 k.c.). Jak wskazał powyżej Sąd porządek w sklepie w tzw. „godzinach szczytu” powinien być kontrolowany bardzo często. W tym przypadku nie był.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, który wskazywał w odpowiedzi na pozew na brak bezprawności w swoim zachowaniu , a tym samym brak koniecznej przesłanki winy.

Wskazać należy, że powód nie musiał wskazywać, jaką konkretnie normę prawną pozwany naruszył, bowiem w reżimie odpowiedzialności deliktowej na podstawie art. 415 k.c. bezprawnym jest zachowanie sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym, przez który rozumie się nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, ale również nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, czyli zasad współżycia społecznego (dobrych obyczajów). Obowiązuje bowiem generalna zasada nie wyrządzania szkody drugiemu, którą normatywnie wyraża art. 415 k.c. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 16 października 2014 r. sygn I Aca 388/14 „ Bezprawność stanowi przedmiotową cechę czynu sprawcy. Bezprawność zachowania polega na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, jak i zasad współżycia społecznego. Bezprawność oznacza ujemną ocenę porządku prawnego o zachowaniu się sprawcy szkody. Przy czym zachowaniem bezprawnym będzie zachowanie sprzeciwiające się porządkowi prawnemu jako całości, niezależnie od tego, czy jest ono zawinione, czy też niezawinione ” LEX nr 1551945.

Wobec powyższego zdaniem Sądu zaniedbanie pozwanego (...)w zakresie nienależytego utrzymania czystości w przedmiotowej placówce rodzi jego odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powoda z skutki zdarzenia z dnia 19.07.2011 r. na podstawie art. 415 k.c.

Wobec powyższego Sąd uznał, że roszczenie powoda o zapłatę zadośćuczynienia za skutki przedmiotowego wypadku co do zasady było uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpeccenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Powód w niniejszej sprawie dochodził od pozwanego zapłaty kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 08.09.2011 r. do dnia zapłaty.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Jak wykazała opinia biegłego z zakresu ortopedii- traumatologii S. G. powód na skutek przedmiotowego wypadku doznała urazu stawu kolanowego lewego, czego następstwem jest trwały uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 6 % . Biegły wskazał, że na skutek wypadku u powoda wtórnie doszło do powstania zmian zwyrodnieniowych w stawie kolanowym oraz że przy utrzymujących się dolegliwościach bólowych wskazana jest u powoda reartroskopia stawu kolanowego. Z przedłożonych przez powoda dowodów z dokumentów wynika, że w związku ze zdarzeniem z dnia 19.07.2011 r. pozostawał on niezdolny do pracy do dnia 12.06.2012 r., zatem przez okres aż 10 miesięcy.

Powód po wypadku miał założoną ortezę na okres 2-3 miesięcy, w tym czasie powód wymagał pomocy żony. Przez okres ok.10 miesięcy z krótkimi przerwami powód poruszał się przy pomocy kul. Należy jednakże podkreślić, że jak wskazał biegły ortopeda -traumatolog , zmiany funkcji stawu kolanowego u powoda są spowodowane przebyłym urazem stawu kolanowego, na co nakłada się również otyłość powoda. Według oświadczenia powoda złożonego na rozprawie aktualnie waży on 125 kg, w dacie zdarzenia ważył ok.120 kg.

Zważywszy na powyższe zdaniem Sądu kwota żądanego zadośćuczynienia przez powoda w kwocie 50.000,00 zł była wygórowana w stosunku do ustalonego przez biegłego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6 %, stopnia dolegliwości bólowych odczuwanych przez powoda oraz dezorganizacji jego życia po zdarzeniu. Jak wskazał w opinii biegły, opisane u powoda zmiany w stawie kolanowym nie mogły powodować dużych zaburzeń funkcji stawu kolanowego, by powód nie mógł poruszać się lub odczuwał silne bóle stawu kolanowego. Nadto biegły wskazał, że dysfunkcja stawu kolanowego jest również wynikiem otyłość powoda.

Wobec powyższego Sąd przyjął, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia dla powoda będzie kwota 30.000 zł (pkt 1 wyroku), zatem roszczenie w pozostałym zakresie wobec pozwanego (...)(...) Sklepy (...)sp. zo.o. sp. k. w tym zakresie należało oddalić (pkt 2 wyroku). Odsetki ustawowe należne są powodowi nie od daty 08.09.2011 r. wskazanej w pozwie, lecz od dnia 1 listopada 2013 r., tj. od dnia następnego kiedy to pozew został doręczony pozwanemu, zatem roszczenie o odsetki od daty wskazanej w pozwie nie zasługiwało na uwzględnienie (pkt 2 wyroku).

Zgodnie z treścią art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Jak wynika z treści wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. I A Ca 930/11 zobowiązany do zapłaty zadośćuczynienia powinien spełnić swoje świadczenie na rzecz poszkodowanego niezwłocznie po otrzymaniu od niego stosownego wezwania, a jeśli tego nie czyni, popada w opóźnienie uzasadniające naliczenie odsetek od należnej wierzycielowi sumy.

Nadto poszkodowany wzywając do zapłaty zobowiązanego do zapłaty zadośćuczynienia powinien skonkretyzować roszczenie. Jak wynika bowiem z treści wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn I A Ca 600/14 momentem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w wypłacie zadośćuczynienia jest chwila wezwania dłużnika do jego zapłaty wraz ze skonkretyzowaniem żądanej kwoty.

Roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.: „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody (...)” oraz § 2 tegoż artykułu: „Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...)”

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego (...), co do zarzutów formalnych stawianych w odpowiedzi na pozew, że został nieprawidłowo wezwany do sprawy oraz że powód nie umocował swojego pełnomocnika do wystąpienia przeciwko niemu z roszczeniem w niniejszej sprawie. Powód jako podstawę wezwania do udziału w sprawie wskazał treść przepisu art. 194 § 3 k.p.c. (k.61), Sąd konwalidował wcześniejsze rozstrzygnięcie w zakresie wezwania pozwanego do udziału w sprawie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c., wydając w oparciu o przepis art. 194 § 3 k.p.c. postanowienie z dnia 08.01.2014 r. (k.141). Na wezwanie sądu pełnomocnik powoda złożył do akt pełnomocnictwo wraz z jego odpisem, w którym powód umocował go do wystąpienia z roszczeniem w niniejszej sprawie wobec pozwanego (...) (k. 77).

Orzeczenie o kosztach wobec pozwanego (...) SA Oddział w Polsce zapadło w oparciu o treść art. 98 i 99 k.p.c. (pkt 4 wyroku). Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Orzeczenie o kosztach wobec pozwanego (...) zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z kwoty żądanej przez powoda 50.000 zł została zasądzona kwota 30.000 zł stanowiąca 60 % w wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów procesu (art.100 kpc) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku powód w 40 % , zaś pozwany w 60 %. Koszty procesu wyniosły 10.234 zł, w tym po stronie powoda 6.617 zł (opłata sądowa 2500 zł, koszty zastępstwa prawnego 3617 zł, zaliczka na biegłego 500 zł), a po stronie pozwanego 3617 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Powoda zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 3070,20 zł (10.234 zł x 40 %), zaś skoro faktycznie poniósł koszty w kwocie 6.617 zł pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 3.546,80 zł (pkt5 wyroku). W związku z faktem, że z sum budżetowych Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) tymczasowo została wyłożona kwota 70,57 zł na sporządzenia opinii biegłego , to wyżej powołanej zasady rozdzielania kosztów powoda w tym zakresie obciąża kwota 28,22 zł , zaś pozwanego kwota 42,35 zł (pkt 6 i pkt 7 wyroku).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.